

Luc. absence de recherche, simplicité [ἀ, περίστος].
ἀ-περίστατος, ος, ον, non entouré de défenseurs, sans secours, isolé [ἀ, περίστημι].
ἀ-περιτμήτος, ος, ον, non circonscrit [ἀ, περιτέμνω].
ἀ-περιτρεπτος, ος, ον, qu'on ne peut tourner, immuable [ἀ, περιτρέπω].
ἀ-περιτροπος, ος, ον, qui ne revient pas [ἀ, περιτρέπω].
ἀ-περίττος, v. ἀπέριστος.
ἀπέριξαντες, part. ao. d'ἀπέρδω.
ἀπερράγην, v. ἀπορρήγνυμι.
ἀπέρρευσα, v. ἀπορρέω.
ἀπερρήθην, ao. pass. d'ἀπιορρεύω.
ἀπέρρηξα, v. ἀπορρήγνυμι.
ἀπερρύνη, v. ἀπορρέω.
ἀπέρρωγα, v. ἀπορρήγνυμι.
ἀπ-ερυθρία-ω (ao. απερυθρίασα, pf. ἀπρυθρίαξα) ne plus rougir, être impudent.
ἀπ-ερύκω (imperf. ἀπέρυκον, ao. ἀπέρυξα, fut. et pf. imus.) écarter, repousser : τι από τινος, τινί τι, écarter de qqn qqe ch. (un danger, un obstacle, etc.) || Moy. s'abstenir, particul. garder le silence.
ἀπ-έρχομαι (f. ἀπείμι, ao. 2 ἀπῆλθον, pf. ἀπελίσθηα) s'en aller, s'éloigner, partir : τοῦ ἐκ τοῦ βίου, Luc. quitter la vie ; fig. ἀπ. τοῦ λόγου, Eur. cesser de parler ; ἀπέρχεται (ἡ νόσος) SOPH. (le mal) disparaît.
ἀπερῶ, v. ἀπέϊπον.
ἀπερωεύς, έως, ἐργ. -ηος (ό) qui arrête [ἀπερωέω].
ἀπ-ερώω (ao. opt. 2 sg. ἀπερωίσειας) se retirer de, renoncer à, gén.
ἀπ-έρωτος, ος, ον, haineux [ἀπό, ἔρος, amour].
ἀπες, 2 sg. imperf. ao. 2 ion. d'ἀφίημι.
ἀπασα, 3 pl. imperf. poet. d'ἀπείμι 1.
ἀπέσθη, ao. 2 d'ἀποσθέννυμι.
ἀπ-εσθόμαι (part. pf. pass. ἀπῆσθημένος) être déshabillé [ἀπό, ἐσθής].
ἀπ-εσθίω (f. ἀπέδομαι, ao. imus. pf. ἀπεδίδοχα) manger, dévorer, acc.
ἀπέσσομαι, v. ἀπείμι 1.
ἀπέσπεισα, ao. d'ἀποσπένδω.
ἀπεσσεύεται, 3 sg. f. ἐργ. d'ἀπείμι 1.
ἀπεσσύα, ἀπέσσυτο, v. ἀποσεύω.
ἀπέστασα, ao. 1 dor. d'ἀφίστημι.
ἀπέστηκε, 3 sg. ion. pl. q. pf. d'ἀφίστημι.
ἀπέστην, ἀπέστησα, v. ἀφίστημι.
ἀπεστράφατο, 3 pl. pl. q. pf. pass. ion. d'ἀποστρέφω.
ἀπεστραμμένως, adv. en sens inverse [ἀποστρέφω].
ἀπεστώ, οὖς (ἡ) éloignement, absence [ἀπείμι 1].
ἀπέσχημαι, ἀπέσχον, v. ἀπέχω.
ἀ-πευθής, ἡς, ἐς : 1 pass. dont on n'a pas entendu parler, inconnu || 2 act. ignorant de [ἀ, πυνθάνομαι].
ἀπ-ευθύω : 1 redresser || 2 placer ou maintenir droit : χεῖρας δεσμοῖς ἀπ. SOPH. lier les mains droit. c. à d. derrière le dos ; fig. diriger (un Etat, les affaires).
ἀπευκαίος, α, ον, et ἀπευκτός, ἡ, ον, détestable, odieux [ἀπέχωμαι].
ἀπ-ευνάζω (part. ao. pass. ἀπενασθεῖς) bercer, assourir.

ἀπεύχεται, ος, ον, c. ἀπευκτός.
ἀπ-εύχομαι (ao. ἀπενάμην) s'efforcer de détourner par des prières, acc.
ἀπ-ευονίζω, vendre à bon marché.
ἀπέφθινεν, 3 pl. ἐργ. ao. 1 pass. d'ἀποφθίνω.
ἀπέφθιτο, 3 sg. ao. 2 pass. ἐργ. d'ἀποφθίνω.
ἀπ-εφθός, ος, ον, cuit et recuit, d'où épuré [p. *ἄφροθος, d'ἀφύω].
ἀπ-εχθαίρω (ao. ἀπῆχθηρα) 1 détester, haïr || 2 rendre odieux : τινί τι, qqe ch. à qqn.
ἀπ-εχθάνομαι (imperf. ἀπῆχθανόμην, f. ἀπεχθήσομαι, ao. 2 ἀπῆχθόμην, pf. ἀπῆχθημαι) 1 pass. devenir odieux ; à l'ao. 2 être haï, être odieux || II Moy. haïr, poursuivre de sa haine.
ἀπέχθεια, ας (ἡ) haine [ἀπεχθής].
ἀπεχθής, ἡς, ἐς, odieux [ἀπεχθάνομαι].
ἀπ-εχθομαι, c. ἀπεχθάνομαι.
ἀπεχθός, adv. avec haine [ἀπεχθής].
ἀπέχρη, 3 sg. imperf. d'ἀποχράω.
ἀπ-έχω (imperf. ἀπέχον, f. ἀφέξω, ao. 2 ἀπέσχω) I tr. 1 tenir éloigné : ἀπ. νῆα νήσων, Op. retenir un vaisseau loin des îles ; p. suite, éloigner : Τυδεὸς υἱὸν ἀπ. Ἰλίου, Il. éloigner d'Ilion le fils de Tydée ; τὰς βοὸς τὸν ταύρον, Eschl. éloigner le taureau de la génisse ; ἀπ. τινί τι, écarter de qqn (une menace, un danger, etc.), d'où protéger qqn contre qqe ch. ; οὐδὲν ἀπέχει, avec l'inf. rien n'empêche de || 2 tenir de la main de qqn, recevoir : μισθόν, un salaire ; καρπὸν, recueillir le fruit de || II intr. être distant, éloigné de, gén. ou avec ἀπό ; fig. être éloigné : τοῦ λέγειν, τοῦ ποιεῖν, Isocr. de dire, de faire. || Moy. ἀπέχομαι (f. ἀφέξομαι, ao. 2 ἀπεσχόμεν, pf. ἀπέσχημαι) 1 tr. tenir éloigné, éloigner : ἀθανάτων ἀπ. χεῖρας, Eschl. tenir ses mains éloignées des immortels, se garder de toucher aux immortels || 2 intr. se tenir éloigné de, s'abstenir : πολέμου, Il. de combattre ; τινος, Op. épargner qqn ; ἀπ. τοῦ et l'inf. ; ἀπ. μὴ et l'inf. ; ἀπ. τὸ μὴ et l'inf. s'abstenir de, etc.
ἀπεψύγην, v. ἀποψύχω.
ἀπέψω, ion. c. ἀφέψω.
ἀπέων, part. pres. d'ἀπείμι 1.
ἀπέωσα, ἀπέωσθαι, ao. act. et inf. pf. pass. d'ἀπωθέω.
ἀπηγγέλην, ἀπήγγελον, ao. 2 pass. et act. d'ἀπαγγέλλω.
ἀπηγγέομαι, ἀπήγημα, ἀπήγησις, ion. c. ἀφηγέομαι, ἀφήγημα, ἀφήγησις.
ἀπήγηξα, ao. d'ἀπάγχω.
ἀπήειν, v. ἀπείμι 2.
ἀπήκα, ao. 1 ion. d'ἀφίημι.
ἀπήκαζον, ἀπήκασα, imperf. et ao. d'ἀπειχάζω.
ἀπηκριδωμένως, adv. très exactement [ἀπακριδώς].
ἀπήλααν, v. ἀπελάω 2.
ἀπήλαθην, v. ἀπελάυνω.
ἀπήλαον, v. ἀπελάω 2.
ἀπήλασα, v. ἀπελάυνω.
ἀπήλαον, incorr. p. ἀπέλαυνον, imperf. d'ἀπολάυνω.
ἀπ-ηλεγέως, adv. sans s'inquiéter, ouvertement, franchement [ἀπό, ἄλγω].
ἀπήλεγμα, v. ἀπελέγχω.